“ସ୍ନେହ ଏବଂ ସତ୍ୟତାର ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ସନ୍ତୁଳନ’’

ଆଜି ସତ୍ ପିତା, ସତ୍ ଶିକ୍ଷକ, ସତ୍‌ଗୁରୁ ନିଜର ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସତ୍ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ବଡରୁ ବଡ ଶକ୍ତି ବା ଅଥୋରିଟୀ ସତ୍ୟତା ହିଁ ଅଟେ । ସତ୍‌ଶବ୍ଦକୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଟି ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଗୋଟିଏ ସତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟ, ଦ୍ୱିତୀୟରେ - ସତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିନାଶୀ । ତେବେ ଦୁଇଟିଯାକ ଅର୍ଥରେ ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତି ସବୁଠାରୁ ବଡ । ପରମପିତାଙ୍କୁ ସତ୍ୟପିତା ମଧ୍ୟ କହିଥା’ନ୍ତି । ଏମିତି ତ ପିତା ଅନେକ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ପିତା ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ ଶିକ୍ଷକ, ସତ୍‌ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ୟକୁ ହିଁ ପରମାତ୍ମା କହିଥା’ନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ପରମ ଆତ୍ମାଙ୍କର ବିଶେଷତା ହେଲା ସତ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ । ତୁମମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଅଛି - ସତ୍ୟ ହି ଶିବ ହୈ... ଅର୍ଥାତ୍ ଶିବ ହିଁ ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ମଧ୍ୟ କହିଥା’ନ୍ତି - ସତ୍ୟମ୍ ଶିବମ୍ ସୁନ୍ଦରମ୍ । ତା’ ସହିତ ପରମାତ୍ମା ପିତାଙ୍କୁ ସତ୍-ଚିତ୍-ଆନନ୍ଦ ସ୍ୱରୂପ ମଧ୍ୟ କହିଥା’ନ୍ତି । ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସତ୍-ଚିତ୍-ଆନନ୍ଦ କହିଥା’ନ୍ତି । ତେଣୁ “ସତ୍” ଶବ୍ଦର ଅନେକ ପ୍ରକାରରେ ମହିମା ଗାନ କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି କେବେ ବି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ କେହି ଅଧିକାରୀ ପଣିଆରେ କଥା କହୁଥାଏ ତେବେ ସେ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି କହିଥାଏ - ମୁଁ ସତ୍‌ରେ ଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏତିକି ଅଧିକାରୀ ପଣିଆରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଜୋର୍ ଦେଇ କହିପାରୁଛି । ସତ୍ୟ ଉପରେ ଏପରି ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି - ସତ୍ୟର ନୌକା ଟଳମଳ ହେବ କିନ୍ତୁ ବୁଡିବ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛ - ସତ୍ୟ କହୁଥିବା ଆତ୍ମା ଖୁସିରେ ନାଚୁଥାଏ । ସଚ୍ଚା ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହା ଭିତରେ ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତି ରହିଛି ସେ ସର୍ବଦା ନାଚୁଥାଏ, କେବେ ବି ଝାଉଁଳିବ ନାହିଁ, ସଂଶୟରେ ଆସିବ ନାହିଁ, ବିଚଳିତ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଦୁର୍ବଳ ହେବ ନାହିଁ । ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ନାଚୁଥିବ । ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବ ଏବଂ ସମ୍ମୁଖୀନ କରିବାର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଥିବ, ସେଥିପାଇଁ ବିଚଳିତ ହେବ ନାହିଁ । ସତ୍ୟତାକୁ ସୁନା ସହିତ ସମାନ ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ସତ୍ୟତାକୁ ମାଟି ସହିତ ସମାନ ମଧ୍ୟ କହିଥା’ନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ଯିଏ ଲଗନ ଲଗାଇଥାଏ ତାଙ୍କୁ ସତ୍‌ସଙ୍ଗୀ କହିଥା’ନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶେଷରେ ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ଶରୀର ଛାଡିଥାଏ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ କ’ଣ କହିଥା’ନ୍ତି - ଏକମାତ୍ର ସତ୍ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ନାମ ହିଁ ସଂଗରେ ଯିବ । ତେଣୁ ସତ୍ ଅବିନାଶୀ ମଧ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ସତ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତି ମହାନ ଶକ୍ତି ଅଟେ । ବ□ମାନ ସମୟରେ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଖି କ’ଣ କହୁଛନ୍ତି - ଏମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତି ଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏତେ ସମୟ ଧରି ବୃଦ୍ଧି କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସତ୍ୟତା କେବେହେଲେ ଦୋହଲିବ ନାହିଁ, ଅଟଳ ରହିବ । ସତ୍ୟତା ହିଁ ବୃଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ବିଧି । ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ସତ୍ୟଯୁଗର ନିର୍ମାଣ କରୁଛ, ନିଜେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ନାରାୟଣ, ସତ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହେଉଛ । ଏହା ହେଉଛି ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ବା ସତ୍ୟ ପିତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ସେଥିପାଇଁ ଦୁନିଆର ଜ୍ଞାନଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରିୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ ।

ତେବେ ଆଜି ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଏମାନେ ଏହି ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନର ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତିକୁ କେତେ ପରିମାଣରେ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି ? କାରଣ ସତ୍ୟତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ । ଯଦିଓ ଆଜିର ଦୁନିଆ ମିଥ୍ୟା ଦୁନିଆ ପାଲଟି ଯାଇଛି, ସବୁ କିଛି ଏଠାରେ ମିଥ୍ୟା ହିଁ ଅଟେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁଥିରେ ମିଥ୍ୟା ମିଶି ରହିଛି, ପୁଣି ବି ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତିରେ ଚାଲୁଥିବା ଆତ୍ମା ବିଜୟୀ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ସତ୍ୟତାର ପ୍ରାପ୍ତି ଖୁସି ଏବଂ ନିର୍ଭୟତା ଅଟେ ଏବଂ ସତ୍ୟ କହୁଥିବା ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ନିର୍ଭୟ ହୋଇଥିବ । ତାଙ୍କୁ କେବେ ବି ଭୟ ଲାଗିବ ନାହିଁ । ଯିଏ ସତ୍ୟତାରେ ନଥିବ ତା’କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭୟ ଲାଗିବ । ତେଣୁ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ହିଁ ଅଟ । ତୁମକୁ ଏବେ ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ, ସତ୍ୟ ପିତା, ସତ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି, ସତ୍ୟଯୋଗ, ସତ୍ୟଗୁଣ, ସତ୍ୟଶକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ କିଛି ସତ୍ୟ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ପ୍ରାପ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ନିଶା ରହୁଛି ? ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ଅର୍ଥ ଅଭିମାନ ନୁହେଁ । ଯେତିକି ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସତ୍ୟତାର ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ନିଶା ରହିଥିବ, ସେତିକି ସେତିକି ସେମାନଙ୍କ ମନୋ ବୃ□ିରେ ଆତ୍ମିକ ସ୍ୱରୂପର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ରହିଥିବ । ବାଣୀରେ ସ୍ନେହ ଏବଂ ନମ୍ରତା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଥିବ - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ବା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବାର ଲକ୍ଷଣ । ଯେପରି ତୁମେମାନେ ବୃକ୍ଷର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଉଛ । ବୃକ୍ଷରେ ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଫଳଭରା ହେବାର କ୍ଷମତା ବା ଶକ୍ତି ଆସିଯାଉଛି ସେତେବେଳେ ବୃକ୍ଷ ଆପେ ଆପେ ନଇଁ ଯାଉଛି ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ମାଣ ହେବାର ସେବା କରୁଛି । ସେହିପରି ଆତ୍ମିକ ଶକ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ପିଲାମାନେ ଯେତିକି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଥିବେ ସେତିକି ନିର୍ମାଣ ଏବଂ ସର୍ବ ସ୍ନେହୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବେ ଏବଂ ସତ୍ୟତାର ଅଧିକାରୀ ପଣିଆରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ନିରହଂକାରୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥା’ନ୍ତି । ତେଣୁ ଅଧିକାରୀ ପଣିଆ ମଧ୍ୟ ରହୁ, ନିଶା ମଧ୍ୟ ରହୁ ଏବଂ ନିରହଂକାରୀ ପଣିଆ ମଧ୍ୟ ରହୁ - ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସ୍ୱରୂପ ।

ଯେପରି ଏହି ମିଥ୍ୟା ଦୁନିଆ ଭିତରେ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କୁ ସତ୍ୟତାର ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ବା ଶକ୍ତି ସ୍ୱରୂପର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ରୂପରେ ସାକାର ସ୍ୱରୂପରେ ଦେଖିଥିଲ ନା ! ତାଙ୍କର ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ବାଣୀ କେବେ ବି ଅହଂକାରର ଅନୁଭବ କରାଉନଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ମୁରଲୀ ଶୁଣୁଛ ସେତେବେଳେ କେତେ ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ଅନୁଭବ ହେଉଛି ! କିନ୍ତୁ ଅଭିନମାନର ଅନୁଭବ ହେଉ ନାହିଁ । କାରଣ ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ବାଣୀ ଭିତରେ ସ୍ନେହ ସମାହିତ ଅଟେ । ନିର୍ମାଣତା ସହିତ ନିରହଂକାରୀ ପଣିଆ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ହିଁ ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବାଣୀ ପ୍ରିୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ତେଣୁ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ହିଁ ଅନୁକରଣ କର । ତେବେ କୌଣସି ବି ସେବାରେ ହେଉ ବା କର୍ମରେ ହେଉ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ହେବ କାରଣ ସାକାରୀ ଦୁନିଆରେ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସାକାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବା ସାକାର ନମୁନା । ତେଣୁ ଯେପରି

ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେବାରେ, ନିଜର ଚେହେରା ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଚାଲିଚଲଣ ଦ୍ୱାରା ଚଳ-ପ୍ରଚଳ କରୁଥିବା ଅଧିକାରୀ ସ୍ୱରୂପର ଫରିସ୍ତା ରୂପରେ ଦେଖିଥିଲ, ସେହିପରି ତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିରେ ମଧ୍ୟ ସେହ୍ନ ଏବଂ ଶକ୍ତି, ନିର୍ମାଣତା ଏବଂ ମହାନତା, ଉଭୟ ଏକାସାଥୀରେ ଦେଖାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ କେବଳ ସ୍ନେହ, ଦେଖାଯାଉଥିବ କିନ୍ତୁ ଶକ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ଉଭେଇ ଯାଇଥିବ ବା ଶକ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ଦେଖାଯାଉଥିବ କିନ୍ତୁ ସ୍ନେହ ନଥିବ । ଯେମିତି ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲ ବା ଏବେ ମଧ୍ୟ ମୁରଲୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଶୁଣୁଛ, ଯାହାକି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍ନେହରେ ବଚ୍ଚେ, ବଚ୍ଚେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଧିକାରୀ ପଣିଆରେ ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବଚ୍ଚେ, ବଚ୍ଚେ କହି ନୂଆ ଜ୍ଞାନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ସ୍ନେହ ଏବଂ ସତ୍ୟତାର ଅଧିକାରୀ ସ୍ୱରୂପର ସନ୍ତୁଳନ । ତେଣୁ ବ□ମାନ ସମୟରେ ସେବାରେ ଏହିଭଳି ସନ୍ତୁଳନ ରଖିବା ଉପରେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅ । ଧରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକମାନଙ୍କର ମନୋଭାବକୁ ପରିବ□ନ କରିବାରେ ତ ସ୍ଥାପନା ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୫୦ ବର୍ଷ ଶେଷ ହୋଇଗଲା । ବିଦେଶର ଧରଣୀ ମଧ୍ୟ ଏବେ ବହୁତ ପରିବ□ନ ହୋଇଗଲାଣି । ଯଦିଓ ବିଦେଶ ସେବାକୁ ୫୦ ବର୍ଷ ହୋଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସବୁ କିଛି ଠିକ୍‌ଠାକ୍ ହୋଇଯିବା ପରେ ହିଁ ତୁମେମାନେ ଆସିଛ, ସେଥିପାଇଁ ଆରମ୍ଭ ସମୟର ୫୦ ବର୍ଷ ସହିତ ବ□ମାନର ୫ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ସମାନ । ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଲାଷ୍ଟ ସୋ ଫାଷ୍ଟ ସୋ ଫାଷ୍ଟ ହେବୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷରେ ଆସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଆଧାରରେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଆସିବୁ । ତେବେ ସମୟ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଫାଷ୍ଟ ସୋ ଫାଷ୍ଟ ହୋଇଥିବ ନା । ତେଣୁ ନିର୍ଭୟତାର ଶକ୍ତିକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଧାରଣ କର । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ହିଁ ନୂଆ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ ଏବଂ ଏହି ନୂଆ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି - ଏହିଭଳି ଅଧିକାରୀ ପଣିଆ ଏବଂ ନିଶା ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ୱରୂପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉ । ତେବେ ୫୦ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତ ଜ୍ଞାନକୁ ଗୁପ୍ତରେ ରଖିଲ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଯିଏ ବି ଆସୁ ତାକୁ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ନୂଆ ଜ୍ଞାନର ନୂଆ କଥା ସବୁ ଶୁଣାଇ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ପକାଇଦେବ । କହିବାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଏହା ନୁହେଁ । ସେଥିପାଇଁ ସ୍ଥାନ, କାଳ ଏବଂ ପାତ୍ରକୁ ଦେଖି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଅ - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମାର ଲକ୍ଷଣ । ଆତ୍ମାର ଇଚ୍ଛାକୁ ଦେଖ, ତା'ର ଶକ୍ତିକୁ ଦେଖ, ତା' ଭିତରେ ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି କର କିନ୍ତୁ ତୁମ ଭିତରେ ସତ୍ୟତା ଏବଂ ନିର୍ଭୟତାର ଶକ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ରହିଥାଉ । ଲୋକମାନେ କ'ଣ କହିବେ - ଏଭଳି ଭୟ ନ ରହୁ । ନିର୍ଭୟ ହୋଇ ଯଦିଓ ଧରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ପିଲା ଭାବୁଛନ୍ତି - ଏହି ଜ୍ଞାନ ତ ନୂଆ ଅଟେ । କେତେକ ଲୋକ ତ ଏହାକୁ ବୁଝି ବି ପାରିବେ ନାହିଁ, ହେଲେ ଆମକୁ ତ ନ ବୁଝିବା ଲୋକକୁ ହିଁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଏହା ତ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଯେ - ଯେପରି ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ଅନୁସାରେ ସେବାର ରୂପରେଖା ତିଆରି କରିବାକୁ ପଡିବ, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରଭାବରେ ଆସିଯାଅ ନାହିଁ । ନିଜର ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପରିବ□ନ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ - ଏହି ଲକ୍ଷକୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲ ନାହିଁ ।

ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହା ସବୁ କରି ଆସିଛ ତାହା ଠିକ୍ ଅଛି, ସେହିଭଳି କରିବାର ହିଁ ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା କାହିଁକି ନା ଧରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକମାନଙ୍କର ଭାବନାକୁ ପରିବ□ନ କରିବାର ଥିଲା, କିନ୍ତୁ କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବ ? ଆଉ କେତେ ସମୟ ଦରକାର, ଯଦି କାହାକୁ କୌଣସି ଔଷଧ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଉଛି ତେବେ ବି ପ୍ରଥମେ କେବେ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଔଷଧ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ, ପ୍ରଥମେ ତ କମ୍ ଶକ୍ତିର ଔଷଧ ଦିଆଯାଏ, ତା'ର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ କେବେ ବି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଔଷଧ ଦେବ ନାହିଁ କେବଳ କମ୍ ଶକ୍ତିବାଲା ଔଷଧରେ କାମ ଚଳାଇ ଚାଲିଥିବ - ଏଭଳି କର ନାହିଁ । କୌଣସି ଦୁର୍ବଳ ରୋଗୀକୁ ଯଦି ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଔଷଧ ଦେଇଦେବ ତେବେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ହେବ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ପରଖିବାର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । କିନ୍ତୁ ନିଜର ସତ୍ୟ ଏବଂ ନୂଆ ଜ୍ଞାନର ଅଧିକାରୀ ପଣିଆ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ରହିବା ଦରକାର । ତୁମମାନଙ୍କର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ମନୋବୃ□ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ମନୋବୃ□କୁ ପରିବ□ନ କରିବ । ଏହିଭଳି ଭାବରେ ଧରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ଏବଂ ବିଶେଷ ଭାବରେ ସେବା କରି ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ମଧୁବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇ ଆସୁଛ ତେବେ ଅତି କମ୍‌ରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହିକଥା ନିଶ୍ଚିତ ମାଲୁମ ହେବା ଦରକାର କାରଣ ଏହି ମଧୁବନ ଧରଣୀକୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଜୀବନରୂପୀ ଧରଣୀ ପରିବ□ନ ହୋଇଯିବ । କେତେ ବି ଟାଙ୍ଗରା ଭୂମି ହୋଇଥାଉ । ଯେକୌଣସି ଧର୍ମର ହୋଇଥାଉ, କୌଣସି ବି ପୋଷ୍ଟ ପୋଜିସନ୍‌ବାଲା ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ଏହି ଧରଣୀକୁ ଆସି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନରମ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଧରଣୀ ନରମ ହୋଇଯିବା କାରଣରୁ ସେଥିରେ ଯେଉଁ ବୀଜ ଲଗାଇବାକୁ ଚାହିଁବ ତାହା ସହଜରେ ଫଳିଭୂତ ହୋଇଯିବ । କେବଳ ଭୟ କର ନାହିଁ, ନିର୍ଭୟ ହୋଇ ସେବା କର । କୁଷଳତା ପୂର୍ବକ ଜ୍ଞାନକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କର, ଏମିତି ନ ହେଉ ଯାହାକି ସେମାନେ ତୁମକୁ ଅପବାଦ ଦେବେ ଯେ ଏଭଳି ସ୍ଥାନକୁ ଆସି ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରିଲି ନାହିଁ ଯେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ ? ତେଣୁ ପରମାତ୍ମ- ଭୂମିକୁ ଆସି ପରମଆତ୍ମାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ସନ୍ଦେଶ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଯାଆନ୍ତୁ । ସେଥିପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା ଦରକାର ।

ଆଜିକାଲିର ଦୁନିଆ ହିସାବରେ ମଧ୍ୟ ନବୀନତାର ମହତ୍ତ୍ୱ ରହିଛି । ପଛେ କେହି ଓଲଟା ଜିନିଷକୁ ନୂଆ ଫେଶନ ରୂପରେ ବାହାର କରୁ, ତେବେ ବି ତାକୁ ଅନୁକରଣ କରୁଛନ୍ତି । ପୂର୍ବ ସମୟର କଳାକୃ□ ବା ଚିତ୍ରଗୁଡିକୁ ଦେଖ କେତେ ବଢିଲା ଥିଲା ! ଆଜିକାଲିର ଚିତ୍ର ଗୁଡିକୁ ଦେଖିଲେ ତା' ତୁଳନାରେ ଯେପରି ଚିତ୍ର ନୁହେଁ କିଛି ଗାର ପଡିଥିବାର ଅନୁଭବ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ମଡର୍ନ ଆର୍ଟକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଧୁନିକ କଳାକୃତିକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସବୁ କଥାରେ ନବୀନତାକୁ ହିଁ ମଣିଷ ପସନ୍ଦ କରେ ଏବଂ ନବୀନତା ସ୍ୱତଃ ନିଜ ଆଡକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ନବୀନତା, ସତ୍ୟତା, ମହାନତା - ଏହି ତିନୋଟି ନିଶା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତୁମ ଭିତରେ ରହିବା ଦରକାର । ତାହା ସହିତ ସମୟ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେଖି ସେବା କର ।

ଏହିଭଳି ଲକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ରଖ ଯେ ନୂଆ ଦୁନିଆର ନୂଆ ଜ୍ଞାନକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାକୁ ହେବ । ଏବେ କେବଳ ସ୍ନେହ ଏବଂ ଶାନ୍ତି – ଏହି ଦୁଇଟି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକମାନେ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହର ସାଗର ସ୍ୱରୂପକୁ ଏବଂ ଶାନ୍ତିର ସାଗର ସ୍ୱରୂପକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିଛ କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ଜ୍ଞାନର ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ ଏବଂ ପରମାତ୍ମା ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି – ଏହି ନୂଆ ଜ୍ଞାନକୁ କେଉଁ ଢଙ୍ଗରେ ଦିଆଯାଇପାରିବ ତା'ର ଯୋଜନା ଏବେ ବହୁତ କ୍ରମ୍ କରିଛ । ଏପରି ମଧ୍ୟ ସମୟ ଆସିବ ଯାହାକି ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଖରୁ ଏହି ଶବ୍ଦ ବାହାରିବ ଯେ ନୂଆ ଦୁନିଆର ନୂଆ ଜ୍ଞାନ ଏହା ହିଁ ଅଟେ । ଏବେ କେବଳ ଭଲ ଭଲ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନୂଆ ବୋଲି କହୁନାହାଁନ୍ତି । ଯୋଗର ବିଷୟକୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିଛ, ସେଥିପାଇଁ ଧରଣୀ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଇଛି ଏବଂ ଧରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା, ଯାହାକି ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଜରୁରୀ ଆବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟ ତାହା ହୋଇଯାଇଛି । ଯାହା କିଛି ବି କରିଛ ତାହା ବହୁତ ଭଲ କରିଛ ଏବଂ ବହୁତ କରିଛ । ଶରୀର, ମନ, ଧନ ଲଗାଇ କରିଛ । ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ଅଭିନନ୍ଦନ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଥମେ ଯେତେବେଳେ ବିଦେଶକୁ ଯାଇଥିଲ ସେତେବେଳେ ଏହି ତ୍ରିମୂ□ି ଚିତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ କେତେ କଷ୍ଟରେ ବୁଝୁଥିଲେ ! ଏବେ ତ ତ୍ରିମୂ□ି ଚିତ୍ର ଉପରେ ହିଁ ଅଧିକ ଆକର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହି ସିଢି ଚିତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ଭାରତର କାହାଣୀ ବୋଲି ମନେ କରୁଥିଲେ, ଏବେ କିନ୍ତୁ ବିଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଚିତ୍ରକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସେଥିପାଇଁ ଯେପରି ଯୋଜନା କରିଥିଲ ଯେ ଏହି ନୂଆ କଥାକୁ କେଉଁ ଢଙ୍ଗରେ ଶୁଣାଇବା, ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ନୂତନ କୌଶଳ ଉଦ୍‌ଭାବନ କର । ଏପରି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ଏହାକୁ ତ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ବାପଦାଦାଙ୍କର କେବଳ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ନବୀନତା ରୂପୀ ମହାନତାର ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କର, ଏକଥା ଭୁଲ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ଦୁନିଆକୁ ହିଁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ, ତେଣୁ ଦୁନିଆର କଥାକୁ ଶୁଣି ବିଚଳିତ ହୁଅ ନାହିଁ । ନିଜ ପାଇଁ ନୂତନ କୌଶଳ ଉଦ୍ଭାବନ କର କାହିଁକି ନା ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ତ ଉଦ୍‌ଭାବକ ଅଟ ନା । ସେବାର ଯୋଜନା ଗୁଡିକୁ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ଯେପରି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିବ, ସେହିପରି ବହୁତ ଭଲରୁ ଭଲ ଯୋଜନା ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସଫଳତା ତ ତୁମର ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ହିଁ ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ନବୀନତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର । ଜ୍ଞାନର ଯେଉଁ ସବୁ ଗହନ କଥା ରହିଛି, ସେଗୁଡିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାର ବିଧି ମଧ୍ୟ ତୁମ ନିକଟରେ ବହୁତ ଭଲ ରହିଛି ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟିକରଣ ମଧ୍ୟ କରୁଛ । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପଏ□କୁ ତର୍କ ସଂଗତ ଭାବରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିପାରିବ । ତୁମ ଭିତରେ ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନର ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଛି । କୌଣସି ମନଗଢା କଥା ବା କପୋଳକଳ୍ପିତ କଥା ତ ଶୁଣାଉନାହଁ । ଯଥାର୍ଥ କଥା ହିଁ ଶୁଣାଉଛ, ନିଜା ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ତେଣୁ ନିଜର ଅନୁଭବର ଶକ୍ତି, ଜ୍ଞାନର ଶକ୍ତି ଏବଂ ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତି ... ଏହିଭଳି ତୁମ ନିକଟରେ କେତେ ପ୍ରକାରର ଶକ୍ତି ବା ଅଧିକାରୀ ପଣିଆ ରହିଛି ! ତେଣୁ ଅଧିକାରୀ ପଣିଆ ଏବଂ ସ୍ନେହ ଉଭୟକୁ ଏକା ସାଥୀରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ ।

ବାପଦାଦା ଖୁସି ଅଛନ୍ତି ଯେ ମେହନତ ଆଧାରରେ ସେବା କରି କରି ଏତିକି ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛ ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ କରିଚାଲିବ । ଚାହେଁ ଦେଶ ଭିତରେ ହେଉ ବା ବିଦେଶରେ ହେଉ, ସବୁଆଡେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ତା'ର ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖି ସେବା କରିବା ଦ୍ୱାରା ସଫଳତା ମିଳିପାରିବ ଏବଂ ବିଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ବିଧିରେ ସେବା କରିବା ଦ୍ୱାରା ସଫଳାତ ମିଳିପାରିବ । ପ୍ରଥତେ ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସମ୍ପର୍କରେ ଆଣୁଛ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଧରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛି । ସମ୍ପର୍କରେ ଆଣିବା ପରେ ପୁଣି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଣ, କେବଳ ସମ୍ପର୍କରେ ରଖି ଛାଡି ଦିଅ ନାହିଁ । ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଣିବା ପରେ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ସମର୍ପିତ କରାଅ – ଏହା ହେଲା ଶେଷ ଅବସ୍ଥା । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଣିବା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ, ତା' ପରେ ଯାଇ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଣିବ । ତେବେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସୁ ଆସୁ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ସମର୍ପଣ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯିବା ଦରକାର ଯାହାକି ବାବା ଯାହା କହୁଛନ୍ତି, ତାହା ହିଁ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ତା'ପରେ ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇବେ ନାହିଁ । ବାବା ଯାହା ସବୁ କହୁଛନ୍ତି ତାହା ହିଁ ଠିକ୍ କାହିଁକି ନା ଅନୁଭବ ହୋଇଯିବା କାରଣରୁ ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ସମର୍ପଣ ବୁଦ୍ଧି ଯେଉଁଥିରେ ସବୁକିଛି ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପରେ ଅନୁଭବ ହୁଏ । ତେଣୁ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ ବୁଦ୍ଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଶ୍ଚିତ ଆଣିବାକୁ ହେବ । ତେବେ କୁହାଯିବ ମାଇକ୍ ଆତ୍ମା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ । ତେଣୁ ମାଇକ୍ ମଧ୍ୟ କେଉଁ ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଇବ ? କେବଳ ଏମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ବହୁତ ଭଲ, ଏତିକି ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଏହା ନୂଆ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ ଯାହାକି ନୂଆ ଦୁନିଆ ଆଣିବ – ଏହି ସମାଚାର ବ୍ୟାପିଯିବା ଦରକାର, ତେବେ ଯାଇ ତ କୁମ୍ଭକର୍ଣ୍ଣ ମାନେ ଜାଗିବେ ନା । ନଚେତ୍ କେବଳ ଟିକିଏ ଆଖି ଖୋଲି ଦେଉଛନ୍ତି – ବହୁତ ଭଲ, ବହୁତ ଭଲ କହି ପୁଣି ନିଦରେ ଶୋଇ ପଡୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ନିଜେ ଯେପରି ବାଳକ ହିସାବରେ ମାଲିକ୍ ହୋଇଯାଇଛ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କର । ବିଚରାମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସାଧାରଣ ପ୍ରଜା ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣ ନାହି, କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ କର । ସେଥିପାଇଁ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର – କିନ୍ତୁ ଏପରି ବିଧିରେ କର ଯାହାକି ତାଙ୍କ ଭିତରେ ସଂଶୟ ମଧ୍ୟ ନ ଉଠୁ ଏବଂ ସମର୍ପଣ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ଯାଆନ୍ତୁ । ଏହାର ନବୀନତାକୁ ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ, କୌଣସି ଅଡୁଆରେ ପଡିବା ଭଳି ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ ନ କରନ୍ତୁ । ସ୍ନେହ ଏବଂ ନବୀନତାର ଅଧିକାରୀ ଭଳି ଅନୁଭବ ହୁଅନ୍ତୁ ।

ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହାବି ପରିଣାମ ଆସିଛି, ସେବାର ବିଧି ହେଉ ବା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧି ହେଉ, ତାହା ବହୁତ ଭଲ ବୋଲି କୁହାଯିବ କାହିଁକି ନା ପ୍ରଥମେ ବୀଜକୁ ଗୁପ୍ତରେ ରଖିଛ, ତାହା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ, କାରଣ ବୀଜକୁ ତ ଗୁପ୍ତରେ ରଖିବାକୁ ହିଁ ପଡିଥାଏ, ବାହାରେ ରଖିଲେ ତାହା ଫଳ ଦେଇନଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ମାଟି ଭିତରେ ବୀଜକୁ ରଖିବାକୁ ପଡେ, କିନ୍ତୁ ମାଟି ତଳେ ହିଁ ରହିନଯାଉ, ବାହାରକୁ ଆସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ହେଉ, ଫଳ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରୁ – ଏହା ହେଉଛି ପରବ□ୀ ଅବସ୍ଥା । ବୁଝିଲ ? ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖ – କିଛି ନା କିଛି ନବୀନତା କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଏହି ବର୍ଷ ତ ନିଶ୍ଚିତ

ଭାବରେ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ବୀଜ ମଧ୍ୟ ବାହାରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଯିବ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ସିଧାସାଧା ଯାଇ ଭାଷଣ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେବ । ପ୍ରଥମେ ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତିର ଅନୁଭବ କରାଇବା ଭଳି ଭାଷଣ କରିବାକୁ ପଡିବ । "ଶେଷରେ ସେହି ଦିନ ଆଜି ଆସିଛି" ଏହି କଥା ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଖରୁ ବାହାରୁ । ଯେପରି ଡ୍ରାମାରେ ଦେଖାଉଛ ନା, ସବୁ ଧର୍ମବଲମ୍ବୀମାନେ ଏକାଠି ହୋଇ କହୁଛନ୍ତି - ଆମେ ସବୁ ଏକ ଅଟୁ ଏବଂ ଜଣଙ୍କର ହିଁ ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ତାହା ତ ଡ୍ରାମାରେ କରି ଦେଖାଉଛ କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବିକ୍ ରୂପରେ ଷ୍ଟେଜ ଉପରକୁ ଆସି ସବୁ ଧର୍ମର ଲୋକମାନେ ମିଶି ଗୋଟିଏ ସ୍ୱରରେ କୁହନ୍ତୁ । ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ, ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ, ଘର ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଏବଂ ଏହା ହିଁ ସେହି ସ୍ଥାନ ଅଟେ । ବ□ମାନ ଏହିଭଳି ସମାଚାର ବ୍ୟାପିଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେବେ ଏହିଭଳି ଦୃଶ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ବେହଦର ଷ୍ଟେଜ ଉପରକୁ ଆସିବ ତେବେ ଯାଇ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ପତାକା ଉଡିବ ଏବଂ ସେହି ପତାକା ତଳେ ସମସ୍ତେ ଏହି ଗୀତ ଗାଇବେ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଖରୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ବାହାରିବ - "ବାବା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଟନ୍ତି" ତେବେ କୁହାଯିବ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପରେ ଶିବରାତ୍ରି ପାଳନ କରିଲ । ତେବେ ଯାଇ ଅନ୍ଧକାର ସମାପ୍ତ ହୋଇ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଭାତର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖାଯିବ । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ଆଜି ଏବଂ କାଲିର ଖେଳ । ଆଜି ଅନ୍ଧକାର ଅଛି କାଲିକୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଭାତ ଆସିବ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଶେଷ ପରଦା ବା ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟ । ବୁଝିଲ ?

ବାକି ଯାହା ବି ଯୋଜନା ସବୁ କରିଛ ତାହା ବହୁତ ଭଲ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନର ଧରଣୀ ଅନୁସାରେ ଯୋଜନା କରିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ଧରଣୀ ଅନୁସାରେ ବିଧିରେ ଯଦି କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଯଦି ବି କରିବାକୁ ପଡେ ତେବେ ବି କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ । ଶେଷରେ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ମଧୁବନ ଧରଣୀ ଉପରକୁ ଆଣି ଷ୍ଟାମ୍ପ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର କାରଣ ଷ୍ଟାମ୍ପ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଲଗାଇବାକୁ ପଡିବ । ପାସ୍‌ପୋର୍ଟ ଆଧାରରେ ଯିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଷ୍ଟାମ୍ପ ନ ଲଗାଇ ଯିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଅ ନାହିଁନା । ମିଳେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଷ୍ଟାମ୍ପ ତ ଏହି ମଧୁବନରେ ହିଁ ଲାଗିବ । ଏମାନେ ସବୁ ତ ସମର୍ପିତ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ଯଦି ସମର୍ପିତ ନହୋଇଥା'ନ୍ତେ ତେବେ ସେବାର ନିମି□ କିପରି ହୋଇଥା'ନ୍ତେ ! ତେଣୁ ସମର୍ପିତ ହିଁ ଅଟ ସେଥିପାଇଁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର /ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ ହୋଇ ସେବାର ନିମି□ ହୋଇଯାଇଛ । ଦେଶ ଭିତରେ ହେଉ ବା ବିଦେଶରେ ହେଉ କେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ କୁମାରୀ ବା ବୌଦ୍ଧୀ କୁମାରୀ ହୋଇ ତ ସେବା କରୁ ନାହଁ ନା ? ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀ ହୋଇ ସେବା କରୁଛ ନା । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ସମର୍ପିତ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ତାଲିକାରେ ହିଁ ଅଛ । ଏବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ତ ମରଜୀବା ଜନ୍ମ ହୋଇଗଲା ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଗଲ । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି "ମେରା ବାବା" ତେଣୁ ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି- ମୁଁ ତୋ'ର ହୋଇଗଲି । ତେଣୁ ସମର୍ପିତ ହେଲ ନା । ଚାହେଁ ଘର ଗୃହସ୍ଥରେ ଥାଅ, ଚାହେଁ ସେ□ରରେ ରହୁଥାଅ କିନ୍ତୁ ଯିଏ ଅନ୍ତରର ସହିତ କହିଲା "ମେରା ବାବା" ତେବେ ବାବା ମଧ୍ୟ ତାକୁ ନିଜର କରିଦେଲେ । ଏହା ତ ହେଉଛି ହୃଦୟର ସଉଦା । ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ହେଉଥିବା ସ୍ଥୁଳ ସଉଦା ନୁହେଁ । ଏହା ହୃଦୟର ସଉଦା । ସରେଣ୍ଡର ବା ସମର୍ପିତର ଅର୍ଥ ହେଲା ଶ୍ରୀମତର ଅଣ୍ଡରରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧୀନରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା । ତେବେ ସାରା ସଭା ସମର୍ପିତ ଅଟ ନା, ସେଥିପାଇଁ ତ ଫଟୋ ମଧ୍ୟ ଉଠାଯାଇଛି ନା । ଏବେ ତ ଚିତ୍ରରେ ଆସିଗଲ କେବେ ବି ବଦଳିଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଘରର ଚିତ୍ର ହେବା ମଧ୍ୟ କୌଣସି କମ ଭାଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏହା କୌଣସି ସ୍ଥୁଳ ଫଟୋ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କର ହୃଦୟ ଭିତରେ ଫଟୋ ଉଠିଯାଇଛି । ଆଚ୍ଛା !

ସମସ୍ତ ସତ୍ୟତାର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସମସ୍ତ ନବୀନତା ଏବଂ ମହାନତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଥିବା ସଚ୍ଚା ସେବାଧାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସମସ୍ତ ସ୍ନେହ ସହିତ ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ସନ୍ତୁଳନ ରଖୁଥିବା, ପ୍ରତି ପାଦରେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଶୀର୍ବାଦ ନେବାର ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ ଏବଂ ଅବିନାଶୀ ରତ୍ନମାନଙ୍କୁ, ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପ□ର ବାଳକ ହିସାବରେ ମାଲିକ ହେଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱର ରଚୟିତା, ସତ୍ୟ ପିତା, ସତ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ, ସତ୍‌ଗୁରୁଙ୍କର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ମୃତି ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ବରଦାନ:- ମନର ମୌନ ଦ୍ୱାରା ସେବାର ନୂଆ ନୂଆ ଉଦ୍ଭାବନ କରୁଥିବା ସିଦ୍ଧି ସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଯେପରି ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ତୁମେମାନେ ମୌନବ୍ରତ ପାଳନ କରୁଥିଲ ଯାହା ଫଳରେ ସମସ୍ତେ ଫ୍ରି ହୋଇଯାଇଥିଲ, ସମୟ ମଧ୍ୟ ବ□ି ଯାଉଥିଲା । ମୌନବ୍ରତ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଯେପରି ମୁଖରୁ ଶବ୍ଦ ବାହାରିନଥାଏ ସେହିପରି ମନରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ନ ଆସୁ - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ମନର ମୌନ । ତାହାହେଲେ ସମୟ ମଧ୍ୟ ବ□ିଯିବ । ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ବ□ିଯିବ । ଏହିଭଳି ମନର ମୌନ ଦ୍ୱାରା ସେବାର ଏଭଳି ନୂଆ ନୂଆ ଉଦ୍‌ଭାବ ବାହାରିବ ଯାହାଦ୍ୱାରା ସାଧନା କମ୍ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସିଦ୍ଧି ଅର୍ଥାତ୍ ସଫଳତା ଅଧିକ ମିଳିବ । ଯେପରି ବିଜ୍ଞାନର ଉପକରଣ ଗୁଡିକ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ନୂତନ ବିଧିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇଥାଆନ୍ତି ସେହିପରି ଏହି ଶାନ୍ତିରୂପୀ ସାଧନ ଦ୍ୱାରା ବା ବିଧି ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ନୂତନ ବିଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ ସର୍ବଦା ସମର୍ପିତ ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଛନ୍ତି - ସମସ୍ତଙ୍କର ସହଯୋଗ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ୱତଃ ! ସମର୍ପିତ ହୋଇଥାଏ

ସୂଚନା:- ଆଜି ମାସର ତୃତୀୟ ରହିବାର, ସମସ୍ତ ରାଜଯୋଗୀ ତପସ୍ୱୀ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟା ୬.୩୦ ଠାରୁ ୭.୩୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଯୋଗ ଅଭ୍ୟାସ ସମୟରେ ନିଜର ଲାଇଟ୍ ମାଇଟ୍ ସ୍ୱରୂପରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ, ଭ୍ରୁକୁଟୀ ମଧ୍ୟକୁ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଆବାହନ କରିବା ସହିତ ବାପଦାଦାଙ୍କ ସହିତ ଯୁଗଳ ସ୍ୱରୂପର ଅନୁଭବ କରିବେ ଏବଂ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଲାଇଟ୍ ମାଇଟ୍‌ର କିରଣ ଖେଳାଇବାର ସେବା କରିବେ ।